

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Panfilii Mihail xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx, r-nul xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.07.2017 - 24.07.2017;

Instanța de apel: 24.08.2017 - 27.09.2017;

Instanța de recurs: 30.11.2017 - 27.12.2017,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 24 iulie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Panfilii Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 222 alin. (3) lit. a) Cod penal la 1 (un) an închisoare, iar în baza art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa numită, a fost adăugată parțial pedeapsa rămasă neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 04 martie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată a fost admisă integral, dispunându-se încasarea din contul lui Panfilii Mihail în beneficiul Zinaidei Colesnic prejudiciul moral în sumă de 400 (patru sute) lei și prejudiciul material de 600 (șase sute) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 05 iunie 2017, noaptea, ora exactă nu a fost posibil de stabilit, Panfilii Mihail aflându-se în cimitirul din s. Ustia, r-l Dubăsari, cu scopul profanării mormântului și manifestând lipsă de respect și pietate față de memoria celui decedat, în urma unei înțelegeri prealabile cu o altă persoană în privința căruia cauza a fost disjunctată într-o procedură separată, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, au doborât la pământ

piatra comemorativă a defunctului Colesnic Vladimir, răsturnând crucea instalată pe mormânt, astfel deteriorând crucea și monumentul, cauzând soției decedatului Colesnic Zinaida, daune în sumă totală de 1000 (una mie) lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel în termen avocatul Vasile Tripac în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor a invocat că, pedeapsa este prea aspră și nu s-a luat în considerație faptul că inculpatul s-a aflat internat în spital o perioadă îndelungată și a fost în imposibilitate de a executa pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătorei Dubăsari din 04 martie 2016, fiind omis faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, a pledat pentru examinarea cauzei penale în procedură simplificată, astfel că aceste circumstanțe, în opinia apărătorului, generează aplicarea față de inculpat a unei pedepse neprivative de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 222 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar pedeapsa aplicată este una legală și prin urmare, motivele invocate de avocat în cererea de apel sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Or, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel nu a ținut cont de pretinsul argument al apărării precum că inculpatul este grav bolnav, or, aceste circumstanțe nu pot servi temei de aplicarea a unei pedepse neprivative de libertate, atâta timp, cât inculpatul nu se află la prima sa abatere de la lege, mai mult ca atât, antecedentul penal nefiind stins, acesta a comis o nouă infracțiune cu intenție, urmând în acest sens de reținut și scopul comiterii infracțiunii date fiind unul de profanare a mormântului, precum și pericolul real al acțiunilor inculpatului.

În contextul dat, Colegiul penal a remarcat faptul că chiar dacă inculpatul,

suferă de o careva maladie, prin privarea lui de libertate nu se urmărește înrăutățirea stării lui de sănătate, în situația în care în incinta instituțiilor penitenciare, inculpatul poate beneficia de servicii medicale în condițiile prevăzute de art. 230 Cod de executare.

Acest motiv nu servește temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nici faptul că inculpatul nu ar fi avut posibilitatea să execute pedeapsa în formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătorei Dubăsari din 04 martie 2016, or, argumentul al apelantului este unul declarativ și formal, lipsind careva date confirmative în acest sens, mai mult ca atât, inculpatul a avut posibilitatea să execute pedeapsa numită, sau după caz să solicite consilierului de probațiune amânarea acesteia, pe motive de boală, lucru pe care însă nu la făcut.

Astfel, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate inculpatului va fi pe deplin atins, doar prin menținerea sancțiunii în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Ludmila Bîrcă în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat a invocat că, la menținerea pedepsei aplicate de prima instanță, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, evitând oportunitatea de a aplica art. 90 Cod penal, odată ce inculpatul și-a recunoscut vina, regretă cele comise, iar corectarea lui poate fi și fără privarea de libertate, deoarece nu prezintă un pericol pentru societate.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul invocă ca temeiuri de recurs pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, pct. 6 al articolului menționat, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul avocatului precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră, ceea ce cade sub incidența pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal îl consideră ca fiind neîntemeiat și în acest sens, se reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită solicitând aplicarea art.90 Cod penal.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar atât instanța de fond, cât și cea de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75, 76, 77, 82, 85, 87 Cod penal. Pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și

cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Panfilii Mihail poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

În ce privește argumentele apărătorului cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că atât instanța de fond cât și cea de apel și-a motivat soluția sa în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este rezonabilă aplicarea pedepsei condiționate.

Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Raționamentul instanței de a suspenda executarea pedepsei depinde, de rând cu celelalte circumstanțe ale cauzei, de personalitatea vinovatului, de comportamentul acestuia anterior și după săvârșirea infracțiunii, în timpul urmăririi penale sau al judecării.

Mai mult ca atât, prin soluția instanței de fond, menținută de instanța de apel, de condamnare la 1 an 2 luni închisoare, măsura de pedeapsă este una contrar prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, deoarece lui Panfilii Mihail i s-a stabilit o pedeapsă mai mică de jumătate din pedeapsa maximă de 3 ani, însă deoarece procurorul nu a contestat soluția eronată, eroarea nu poate fi corectată de instanța de recurs în vederea evitării agravării situației inculpatului în propriul recurs.

Reieșind din cele expuse supra, din materialele cauzei, instanța de recurs conchide că, concluzia instanța de apel referitor la stabilirea pedepsei privative de libertate în privința inculpatului este legală și întemeiată, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui Panfilii Mihail, cu atât mai mult că fapta a fost săvârșită de inculpat în stare de recidivă.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin menținerea soluției instanței de fond, care a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate devenind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Panfilii Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 ianuarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun